

Setkání

BISKUPSTVÍ ČESKOBUDĚJOVICKÉ

květen 2026 / ročník XXXVI

Intronizace
nového arcibiskupa

Vzpomínka
na Helenu Faberovou
Diecézní pouť dětí

KATEDRÁLA PROSÍ O POMOC!

Oprava střechy presbytáře a fasády katedrály sv. Mikuláše

CELKOVÁ VÝŠE ZPŮSOBILÝCH VÝDAJŮ: 28 225 714,28 Kč

Dotace: 26 814 428,57 Kč

(z fondu EU: 19 758 000, – Kč a ze státního rozpočtu: 7 056 428,57 Kč)

Vlastní zdroje: 1 411 285,71 Kč (+ vícepráce)

číslo účtu:
561280399/0800
variabilní symbol: 2025

zpráva pro příjemce:
DAR NA OPRAVU KATEDRÁLY

IBAN: CZ24
0800 0000 0005 6128 0399
Kód banky (BIC): GIBACZPX

Děkujeme za Vaši velkorysou
pomoc i každý příspěvek
při realizaci tohoto projektu!
P. Dr. Zdeněk Mareš, Th.D., děkan

M. Mareš
Římskokatolická farnost,
děkanství u kostela sv. Mikuláše
U Černé věže 71/4
370 01 České Budějovice

Prosíme, přispějte na opravu katedrály!

V souvislosti s právě probíhající opravou střechy presbytáře a fasády katedrály svatého Mikuláše je nutno uhradit z vlastních zdrojů téměř 1,5 mil. Kč. Prosíme, pomozte.

Děkujeme, Pán Bůh zaplatí!

Obsah

Editorial	3
Nový pražský arcibiskup byl slavnostně intronizován	4
Růženec a květy pro Pannu Marii	5
Zemřela Helena Faberová, zakladatelka Charity v naší diecézi	6
Uměla naslouchat, poradit a povzbudit, ráda se smála	8
Personalia	8
Hudba na BIGY a CZŠ vzkvétá	9
Slovo života pro děti	10
Děti společně se sv. Františkem z Assisi na Ktiši	11
Diecézní pouť dětí v Třeboni	12
Poutní stezka spojující kláštery Wilhering a Vyšší Brod slavnostně otevřena	13
Pozvánka do Č. Budějovic: Duchovní obnova nejen pro seniory s P. Bohuslavem Švehlou	14
Kněžské bratrstvo sv. Petra (FSSP) je nově Kněžskou fraternitou sv. Petra	15
Byla dokončena modernizace Domu klidného stáří svaté Anny v Sousedovicích	16
DARÁNEK – aby to ti nejmenší měli co nejlehčí	17
Farní charity se představily na festivalu United City	18
Kněžský den s umělou inteligencí	18
Pozvání na letní ENTER: Místo pro růst a víru vašich dětí	19
Ktišské jaro: Od duchovního ztišení po letní přípravy	20
Pozvání na Celostátní setkání mládeže Ostrava 2026: Odvahu k radosti i víře	20

Měsíčník AKTUALITY – SETKÁNÍ

Vydává Biskupství českobudějovické

Kontakt: Biskupská 4, 370 01 České Budějovice,
e-mail: setkani@bcb.cz

Redakční rada: JUDr. Jan Kotous – předseda,
P. Dr. Zdeněk Mareš Th.D., Ing. Stanislava Vitoňová

Šéfredaktor: Ing. Petr Samec, Dr.

Grafika a sazba: Zuzana Prokopová

Tisk: Tiskárna INPRESS a. s., České Budějovice

Evidenční číslo MK ČR E 6603

ISSN 1212-8074

**Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení rukopisů
a nezodpovídá za obsah inzerce.**

Uzávěrka příštího čísla je 10. 6. 2026

Vážení odběratelé, náklady na výrobu jednoho čísla činí 30 Kč. Příspěvek na ně můžete formou daru pro diecézi na účet Biskupství českobudějovického u UniCredit Bank, a.s., č. ú.: 1387924949/2700, variabilní symbol: 11. Účtárna biskupství na vyžádání vystaví doklad o daru pro daňové účely.

Foto na titulní straně: Mši svatou při Diecézní pouti dětí celebroidal Mons, Pavel Posád, pomocný biskup českobudějovický. Podrobně v článku na straně 12; Foto: Marie Košinová / Člověk a víra

Foto: Jakub Šerých / Člověk a víra

V sobotu 25. dubna 2026 byl v katedrále sv. Václava a Vojtěcha slavnostně intronizován nový arcibiskup pražský – Mons. Stanislav Přibyl. Podrobnosti najdete v článku na straně 4.

Editorial

Vážení a milí čtenáři,

opět je tady nové číslo časopisu Setkání, tedy časopisu, který je jakýmsi prostředkem a také určitou možností, jak se dozvědět něco víc o putování naší místní církve. Každé nové číslo tohoto diecézního časopisu značí krůček vpřed. Připomínáme si různé události ve společenství církve, slavíme, vzpomínáme, ale také plánujeme, kudy a jak budeme dál kráčet – pochopitelně vždy s vědomím moudrosti předků: „Člověk míní, Pán Bůh mění“.

Prožíváme velikonoční období, v němž silně rezonuje radostná zpráva: „Ježíš Kristus byl vzkříšen. Radujme se a jásejme! Aleluja!“ Tuto radostnou zvěst nelze zastavit. Znova a znova bude znít, znova se můžeme radovat a mít naději. A tak jako vzkříšený Ježíš vstoupil přes pevně zavřené dveře večeradla, může vstupovat i dnes do našich životů; a vlastně nejen do životů našich, nýbrž i do života těch, kdo

ho – podle příkladu apoštola Tomáše – odmítají se slovy: „Dokud neuvidím, neuvěřím.“

Do této velikonoční doby zapadá i měsíc květen, který je nazýván „měsícem mariánským“. Jsme pozváni k tomu, abychom vděčně pamatovali na přítomnost Panny Marie v Církvi a její mimořádnou úlohu v dějinách spásy. Máme se tedy k ní obracet s úctou, neboť ona je „Pomocnice křesťanů, Těšitelka zarmoucených, Prostřednice všech milostí“. Zkušenost mnoha křesťanů před námi vypovídá o niterném, hlubokém duchovním vztahu k Marii, naší nebeské Matce; tento vztah k ní skutečně člověka posiluje a obohacuje! Snad je v tomto dostatečně výmluvný i příklad světce, pražského generálního vikáře Jana z Pomuku, který měl ve zvláštní úctě Pannu Marii; ke staroboleslavskému „Palladiu země české“ putoval, aby si ve vypjaté atmosféře své doby vyprosil onu potřebnou sílu, která z něj učinila mimořádného svědka víry, hodného následování.

Učme se v tomto mariánském měsíci vzhlížet k Panně Marii s důvěrou a nikdy nezapomínejme vnímat vlastní život i všechny věci kolem v širších souvislostech.

P. Dr. Zdeněk Mareš, Th.D., děkan kapituly a katedrální farnosti

Napište redakci

Vážení čtenáři, uvítáme vaše názory a reakce na příspěvky v časopisu Setkání. Zapojit se můžete také formou diskusních příspěvků k jednotlivým nabízeným tématům, a to sdělením vlastního názoru či osobní zkušenosti.

Své reakce a příspěvky posílejte na e-mailovou adresu: setkani@bcb.cz, nebo na adresu redakce: Redakce časopisu Setkání, Biskupská 4, 370 01 České Budějovice

NOVÝ PRAŽSKÝ ARCIBISKUP byl slavnostně intronizován

V katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha v Praze byl v sobotu 25. dubna 2026 při slavnostní mši svaté uveden do úřadu arcibiskupa pražského Mons. Stanislav Příbyl. Bohoslužby se zúčastnili biskupové z České republiky i ze zahraničí, kněží, řeholníci a věřící z celé země. Mezi hosty byli i prezident republiky s chotí a další ústavní a političtí činitelé.

K intronizaci bylo ze Staré Boleslavi přivezeno Palladium země české, které v čele liturgického průvodu nesl P. Gabriel Rijad Mulamuhic, O.Cr., čestný kanovník Kolegiální kapituly sv. Kosmy a Damiána ve Staré Boleslavi

Mons. Jan Graubner symbolicky předává pastýřskou berlu svému nástupci

Slavnost zahájil emeritní pražský arcibiskup Jan Graubner, který přivítal přítomné. Poté přečetl P. Ondřej Pávek, děkan Metropolitní kapituly u sv. Víta, papežskou bulu stanovující jmenování nového arcibiskupa. Následovalo symbolické převzetí úřadu, při kterém odcházející pražský arcibiskup Mons. Jan Graubner symbolicky předal pastýřskou berlu novému arcibiskupovi. Mons. Stanislav Příbyl pak usedl do předsednického sedadla (tzv. sedes), čímž se oficiálně ujal služby pražského arcibiskupa a předsedal další části eucharistické slavnosti.

Evangelium o Dobrém pastýři se stalo východiskem pro homilii nového arcibiskupa, který tento obraz vztáhl i na svou službu. Jako klíčovou inspiraci připomněl svatého Vojtěcha, jehož život označil za trvalou výzvu pro církev i dnešní společnost. Zdůraznil, že křesťanství nemá být pouhou kulturní skutečností, ale živým a osobním vztahem ke Kristu, který formuje život člověka i jeho jednání. „Křesťanství není a nemůže být jen kulturní skutečností, ale má stát na pevném vztahu člověka ke Kristu,“ zdůraznil arcibiskup.

Ve své promluvě se věnoval také významu vzdělání a schopnosti orientovat se ve složitém světě, stejně jako potřebě au-

tentického svědectví víry. Upozornil na napětí mezi hlásáním evangelia a nároky, které z něj vyplývají, a zdůraznil, že cestou není moralizování, ale především věrohodnost vlastního života. V této souvislosti vyzval křesťany, aby byli svědky víry ve svém každodenním životě.

Arcibiskup Příbyl zároveň představil církev jako společenství na cestě, které je povoláno kráčet společně, naslouchat si a hledat Krista v proměňujícím se světě. Připomněl také misijní rozměr života církve a potřebu znovu objevovat její poslání v současné společnosti, která podle jeho slov zůstává místem, kde je třeba víru znovu a nově dosvědčovat.

V závěrečné části slavnosti zazněly také pozdravy hostů. Jako první hovořil prezident České republiky Petr Pavel. Mons. Příbylovi popřál, aby ve své náročné službě nacházel oporu ve věrnosti vlastním hodnotám a v důvěře těch, které vede. Následoval pozdrav apoštolského nuncia Juda Thaddeuse Okolo, který ve své promluvě ujistil o blízkosti a duchovní podpoře Svatého otce. Připomněl, že církev v České republice stojí na důležité křižovatce a čelí řadě výzev, zároveň však zdůraznil naději vycházející z víry a působení Ducha Svatého. Vídeňský arcibiskup kardinál Christoph Schönborn ve svém

Katedrála byla zaplněna do posledního místa

Pohled do presbytáře při zahájení slavnosti

pozdravu hovořil o významu důvěry mezi pastýřem a svěřeným lidem a o potřebě vzájemného naslouchání. Připomněl, že služba biskupa vyžaduje cit pro vedení společenství i otevřenost k těm, kdo přinášejí i náročné podněty, a popřál novému arcibiskupovi Boží požehnání v jeho službě.

Nového arcibiskupa pozdravili také arcibiskup Josef Nuzík, předseda České biskupské konference, za klérus arcidiecéze Zdenek Wasserbauer, pomocný biskup pražský a za věřící Jaroslav Němec, ředitel Arcidiecézní charity Praha.

Na závěr udělili zástupci křesťanských církví, kteří byli přítomni na slavnosti, novému arcibiskupovi svá požehnání. Následně přijal Stanislav Příbyl také požehnání rabína Davida Maxy, včetně Áronského požehnání.

V závěru slavnosti promluvil arcibiskup Stanislav Příbyl, který poděkoval papeži Lvovi XIV. za projevenou důvěru a přítomným biskupům za jejich podporu. Zároveň oznámil jmenování nového generálního vikáře pražské arcidiecéze. Stal se jím P. Josef Ptáček, dosavadní farář v Praze-Hlubočepích.

Plná znění homilie nového pražského arcibiskupa, zdravici apoštolského nuncia a zdravici kardinála Christopa Schönborna najdete na webu www.cirkev.cz.

Zdroj: cirkev.cz

Růženec a květy pro Pannu Marii

V pátek 1. května 2026 jsme se na Piaristickém náměstí v Českých Budějovicích modlili růženec jako dar Panně Marii za to, že je tou nejlepší Matkou. Hlavním úmyslem této modlitby bylo poprosit Pannu Marii o přímluvu, aby byl Duch svatý seslán na celou naši diecézi, a také jí poděkovat za její mateřskou péči a lásku.

Modlitbu jednotlivých desátek a také četbu meditací vedli bohoslovci Diecézně-misijního mezinárodního semináře Redemptoris Mater, duchovní a farníci farností Kamenný Újezd a Dobrá Voda u Českých Budějovic, členové Hnutí fokoláře (Díla Mariina) a rodiny na misiích.

Také bylo možné nabídnout květiny Panně Marii, takže její socha byla nakonec zcela zaplavena květy. Bylo krásné vidět okolo ní řeholníky různých řádů, kněze, mládež, rodiny i dospělé. Všem patří dík za veřejné svědectví naší víry. Kéž Panna Maria stále chrání naši diecézi a každého z nás!

*sestra Zdeňka Maria Turková,
Služebnice Domova Matky, Dobrá Voda u Českých Budějovic*

Foto: sestra Zdeňka Maria Turková

Zemřela Helena Faberová, zakladatelka Charity v naší diecézi

Ve věku devadesáti let zemřela ve čtvrtek 16. dubna 2026 zakladatelka Diecézní charity České Budějovice paní Helena Faberová. Helena Faberová (* 1935) se narodila v Praze, ale většinu svého života prožila spolu s manželem Karlem v jižních Čechách, od roku 1970 pak přímo v Českých Budějovicích. „Pravidelně jsme se setkávali. Zájem o naši činnost měla až do svých posledních dnů,“ vzpomíná na ni s úctou současný prezident Diecézní charity České Budějovice P. Stanislav Brožka.

Paní Faberová patřila k osobnostem, které po pádu komunismu sehrály klíčovou roli při obnově charitní služby v naší diecézi. Téměř dvacet let pracovala na Biskupství českobudějovickém. Právě Helenu Faberovou tehdejší biskup Miloslav Vlk v roce 1990 pověřil, aby se věnovala vzniku charitního díla v diecézi. Když byla biskupem Antonínem Liškou v prosinci 1991 oficiálně založena Diecézní charita českobudějovická, stala se Helena Faberová její první ředitelkou a vedla ji až do svého odchodu do důchodu v roce 1993.

Dostala za úkol vrátit Charitě její původní poslání – službu lidem v nouzi inspirovanou evangeliem a postavenou na odpovědnosti, profesionalitě a respektu k lidské důstojnosti. Fungování Charity postupně formovala po vzoru zahraničních charitních organizací a celý svůj život zasvětila pomoci druhým.

„Žili jsme tehdy téměř všichni v jakési polistopadové euforii a začínali jsme bez zkušeností se skupinou dobrovolníků, ale plni dobré vůle angažovat se v charitativní práci. Velmi nám tehdy pomohly hospice v Rakousku, Německu či ve Francii, kde jsme viděli fungující sociální projekty na pomoc zdravotně postiženým, seniorům, ženám v tísní či lidem na okraji společnosti. Bylo nutné se orientovat v nejdůležitějších oblastech pomoci potřebným. Brzy bylo jasné, že nosnou se ukázala činnost vznikajících ošetrovatelských a pečovatelských středisek. V téže době vznikaly také farní charity, tehdy především na bázi dobrovolné činnosti. Bylo třeba objíždět farnosti – tehdy autobusem či vlakem, než

Helena Faberová

jste dostali darem starší vůz. Současně se také teprve vytvářel legislativní rámec charitativní činnosti,“ vzpomínala v září 2017 Helena Faberová v rozhovoru pro časopis Setkání. Při jejím odchodu do důchodu už měla Charita dvacet farních poboček, pět dalších středisek a jeden pečovatelský dům.

Helena Faberová získala za svou práci řadu ocenění. Mimo jiné jí v roce 2017 udělil Zlatou medaili sv. Auraciána českobudějovický biskup Vlastimil Kročil za zásluhy při šíření křesťanských hodnot a mimořádného přispění k rozvoji života diecéze.

Helena Faberová (vlevo) se spolupracovnicemi v roce 1992

Helena Faberová (vlevo) v roce 2016 při rozhovoru v Českém rozhlasu s oběma pozdějšími řediteli Diecézní charity České Budějovice – Michaelou Čermákovou a Jiřím Kohoutem

Milí přátelé,

rád bych se s vámi podělil o několik osobních vzpomínek na Helenu Faberovou – ženu, která svým životem tiše, vytrvale a s velkou vnitřní svobodou sloužila lidem i církvi a zanechala hlubokou stopu v životě naší diecéze.

Osobně jsme se setkali ve chvíli, kdy jsem se před několika lety začal zajímat o počátky vzniku Charity v naší diecézi po listopadu 1989. Helena Faberová mě tehdy velmi pěkně přijala a ochotně vyprávěla o začátcích tohoto díla. Mluvila o počátečních starostech, nejistotách i velké námaze všech, kteří u zrodu Charity stáli, ale také o nadšení, které je neslo. Bylo zřejmé, že právě toto nadšení, spolu s Boží milostí, jim pomohlo všechny těžkosti zvládnout.

Vyprávěla o sbírání zkušeností v Rakousku, Německu a ve Francii a o snaze dát Charitě pevný základ. Zvlášť důležité pro ni bylo, aby Charita zůstala propojena s vírou a křesťanstvím, a přitom byla otevřená i v ekumenickém duchu – jako služba člověku v nouzi, bez rozdílu a bez podmínek.

Později jsme se pravidelně potkávali v domově Emauzy, kde bydlela poté, co už nemohla zůstat sama doma. Účast-

nila se tam bohoslužeb. Duchovní život pro ni zůstal důležitý i v době stáří a křehkosti.

Společně jsme se také účastnili oslavy výročí založení Domu svatého Františka ve Veselí nad Lužnicí. Vezl jsem ji tam autem z Dobré Vody a mohli jsme si cestou povídat. Bylo vidět, že ji tato událost skutečně zajímá a že má radost, že může být osobně přítomna. Zároveň to byla významná příležitost, kdy se setkala s paní Michaelou Čermákovou, bývalou ředitelkou Diecézní charity, i s Jiřím Kohoutem, jejím současným ředitelem.

Několik dní před jejím odchodem jsem ji navštívil a udělil jí svátost pomazání nemocných i svaté přijímání. Byla připravená – klidná, smířená a odevzdaná.

Za Helenu Faberovou chci vyjádřit hlubokou vděčnost. Za její odvahu, vytrvalost, moudrost a tichou věrnost. Za vše, co zasadila a co z její služby dál roste. Její život nesl ovoce, které zůstává – v Charitě, v lidech i v kultuře služby, kterou pomáhala vytvářet.

*R. D. JCLic. Mag. theol. Stanislav Brožka,
prezident Diecézní charity České Budějovice*

Životní příběh Heleny Faberové byl pestrý a zaznamenala ho také Paměť národa. Helena Faberová, rozená Uhrová, se narodila 14. října 1935 v rodině akademického malíře. Kvůli svému původu neměla možnost studovat na vysoké škole, a tak po maturitě absolvovala jazykový kurz a nastoupila do tehdejšího podniku Strojexport. Spolu s manželem se následně přestěhovala do jižních Čech. Společně budovali otevřené křesťanské společenství a podíleli se na teologickém vzdělávání, které v utajení zajišťovali různí kněží, přičemž čelili tlaku Státní bezpečnosti i dalších státních orgánů. Po listopadu 1989 zůstala aktivní, pomáhala u zrodu českobudějovické Charity, později působila v organizaci Magdala zaměřené na boj proti obchodu se ženami a spolupracovala s německou katolickou Ackermann-Gemeinde, jejíž českou pobočku nakonec vedla. Za svou činnost obdržela od německého prezidenta německý záslužný kříž.

„Nebudte lhostejní a vnímejte ve svém bezprostředním okolí nutnost pomoci tam, kde je to třeba. Snažte se najít společenství lidí, kteří budou podobně smýšlet a jednat,“
vzkázala Helena Faberová čtenářům časopisu Setkání v roce 2017.

Poslední rozloučení s Helenou Faberovou se konalo ve středu 22. dubna 2026 od 13 hodin v kostele sv. Jana Nepomuckého v Českých Budějovicích.

Veronika Rybáčková

Na
KNĚŽSKÉ SVĚCENÍ
v sobotu 27. června v 10 hod.
v katedrále sv. Mikuláše
v Českých Budějovicích
vás srdečně zvou

Mariano Zanolli

a

Giovanni Giuliani

z Diecézně-misijního mezinárodního semináře Redemptoris Mater

Uměla naslouchat, poradit a povzbudit, ráda se smála

Zemřela Helena Faberová, která život zasvětila pomoci druhým. Zůstal po ní obrovský kus práce v charitní a sociální činnosti nebo v oblasti česko-německého smíření a porozumění. Nyní už se raduje se svými nejbližšími, kteří ji předešli a kterým stála u rakve.

Poslední rozloučení s Helenou Faberovou (* 14. října 1935 Praha – † 16. dubna 2026 Dobrá Voda u Českých Budějovic) se konalo ve středu 22. dubna 2026 v česobudějovickém kostele sv. Jana Nepomuckého, kam jako farnice desítky let docházela a kde u oltáře sloužil i její manžel jáhen Karel. Zádušní mši svatou sloužil salesiánský kněz P. Tomáš Rádl SDB.

Porodní babička

Při mši svaté promluvil i Mons. Adolf Pintíř, předseda české po bočky Sdružení Ackermann-Gemeinde. „Její neobyčejně lidské a laskavé dílo významně přispělo k procesu smířování mezi Čechy a Němci,“ uvedl již dříve v nekrologu P. Adolf Pintíř. „Osobním, hluboce křesťanským a odhodlaným přístupem vnášela do každého prostředí naději a sílu. Bez jejího tvůrčího a citlivého ducha by Sdružení Ackermann-Gemeinde nemohlo být tím, čím je dnes,“ zdůraznil a připomněl její život.

Helena v mládí nalezla společenství ve smíšeném chrámovém sboru na Vyšehradě, kde se seznámila s budoucím manželem Karlem Faberem. Kvůli víře nesměla studovat. V době normalizace s Karlem působili v okruzích podzemní církve a rozvinuli spolupráci s Ackermann-Gemeinde. Když přišli v roce 1970 do Českých Budějovic, začala pracovat na biskupství. Po sametové revoluci na popud Miloslava Vlka zakládala Diecézní charitu, kterou dva roky vedla, a iniciovala projekt Magdala, pomáhající obětem obchodu se ženami. V roce 1999 stála u zrodu české Ackermann-Gemeinde, stala se první předsedkyní a přiřknut jí tak byl titul Hebamme – porodní babička. V roce 2006 získala Záslužný kříž Spolkové republiky Německo za snahu o smíření Čechů a Němců.

Velkým vzorem

Mezi účastníky pohřbu byla i Ivana Vlasáková, bývalá ředitelka FCH Jindřichův Hradec. „Moc jsem si jí vážila, začínali jsme v těžkých dobách,“ svěčila se u kostela a ohlížela se po dalších bývalých ředitelích Charit, kde jsou. „Těsně před revolucí jsem se u nás ve farnosti angažovala ve Středisku křesťanské pomoci. Zavolala mi tehdy milá neznámá paní a pozvala mě do Budějovic. Byla to Helena Faberová, která mi řekla, že obnovuje komunisty zakázanou Katolickou charitu a že zakládá pobočku v Budějovicích. Budovala organizační strukturu, sháněla finance, zaměstnance i prostory. Začátky byly těžké, chyběly zkušenosti, peníze, setkávala se i s nepochopením. Nevzdala se ale a šla za svým cílem. Uměla trpělivě naslouchat, poradit a povzbudit, ráda a často se smála. Byla úžasný člověk po lidské i profesionální stránce. Bez jejího nasazení by Charita nebyla tam, kde je teď. Byla mým velkým vzorem, děkuji jí a přeji, ať odpočívá v pokoji,“ dodala Ivana Vlasáková.

Všichni spolu u stolu

Části vzpomínek přečetl P. Rádl při mši svaté. „Na podzim 1979 jsem poprvé přijel do Budějovic, šel ve čtvrtek večer na mši k Jánů a vyřídil Kájovi Faberovi pozdrav od Domina,“ vzpomíná bývalý děkan Teologické fakulty a salesián, církevní právník Jiří Kašný. „Na nic se neptal, jen odpověděl: Po mši se uvidíme u nás. Tak jsem se setkal s rodinou Faberovou, s Helenou, Kájou, Magdou a Tomášem. Byly časy, kdy jsem se vídal častěji s Tomášem na horách, vzpomínám na šťastnou Helenu a Káju, když se na Boršově vdávala jejich Magda.“

Večery u Faberů měly obvyklý pořádek. „Nejdříve přinesl Kája novinky ze světa a z farnosti, Helena z diecéze, a po sametové revoluci z charity a z Ackermann-Gemeinde. Časem jsme mluvili víc o jejich manželství a rodině. Když si na ni vzpomenu, nevidím ji samotnou, ale vždy s Kájou, Magdou a Tomášem a jejich rodinami,“ dodal Jiří Kašný.

Jak se bránit nenávisti

Vzpomíná i emeritní docentka TF Ludmila Muchová. „Znali jsme je od prvních normalizačních let po nešťastném roku 1968. Dva Pražáci se ocitli v provinčním krajském městě s mezipřistáním v šumavské vesničce, bez širší rodiny, se dvěma dětmi a křesťanskou vírou. A my jsme byli mládežnická parta, bez zkušeností, ale s křesťanskou vírou, kterou jsme si teprve tzv. osahávali. Seznámil nás kněz, který naši partu vedl, abychom jim pomáhali. Rychle se z nich stali naši starší kamarádi. Vyprávěli vtipy o církvi, neměli rádi komunismus, vzpomínali na humorné historky o Pateru Reinsbergovi, který je v mládí v Praze doprovázel, ale uměli zvážnět a rozebírat s námi těžkosti naší víry uprostřed totality a hluboce s námi prožívali i naše první

Helena Faberová s Miloslavem kardinálem Vlčkem

konflikty s režimem. Nepoučovali nás, ani si nehráli na dokonalé. A byli velmi pohostinní. A pak se mluvilo o všem, o čem jsme potřebovali mluvit: k čemu je dobrý kněžský celibát, jak poznat hranici mezi láskou k bližnímu a hloupostí, nebo jak se chovat u výslechu a bránit se nenávisti k estébákům. My jsme vodili jejich děti do kroužků a hlídali je, když se scházeli se svojí křesťanskou partou. Nešlo o nic velkolepého, jen se z jednoho kamarádství stalo hluboké přátelství.“

Ludmila Muchová připomíná, že život Faberům nepřinesl jen radost a harmonii. „Helenka stála nad několika rakvemi svých nejbližších. Zůstala v postoji víry. A v postoji víry zůstala i později jako stařenka, vděčná za pozornost a za pomoc. Před několika dny nám odešla do nebe.“ dodala Ludmila Muchová.

Být si pořád nablízku

Před půl stoletím poznal Helenu Faberovou i Karel Kašpárek. „S Helenkou jsme při setkáních mluvili o její práci a aktivitách. A o víře. Myslím, že ke mně měla úplnou důvěru, a já k ní. Obdivoval jsem její ochotu a vstřícnost přijímat lidi. S postupujícím věkem jsme se setkávali na pohřbech. Když umíral Kája, byl jsem s Helenkou v kontaktu přes SMS, a když jsme se objeli při jeho pohřbu, pamatovala si, co jsem jí před Kájovou smrtí napsal. Naposledy jsem s ní telefonicky mluvil před Velikonocemi. Vše bylo jako za stará, a když jsem jí připomněl předchozí návštěvu, řekla mi, abych zase přijel, až budu mít cestu. Jako kdybych byl za rohem. Byla blízko. Nevím, jak to bude teď, když jsme od sebe přece jen trochu daleko, ale věřím, že si budeme pořád nějak blízko,“ svěřil se Karel Kašpárek.

Radek Gális

Personalialia

A/ Životní jubilea:

Mons. prof. Dr. Karel SKALICKÝ, Th.D.

oslavil **20. 5. 2026** své **devadesáté druhé narozeniny**.

R. D. Mgr. Václav ŠIKA

oslavil **22. 5. 2026** své **šedesáté narozeniny**.

R. D. Mgr. František ŽÁK

oslaví **2. 6. 2026** své **čtyřicáté narozeniny**.

K životnímu jubileu upřímně blahopřejeme.

B/ Výročí kněžského svěcení:

Dr. Zdeněk MAREŠ, Th.D. oslavil **26. 5. 2026**

své **třicáté páté výročí kněžského svěcení**.

R. D. Michał SIERADZAN oslavil **28. 5. 2026**

své **desáté výročí kněžského svěcení**.

K výročí kněžského svěcení upřímně blahopřejeme

Hudba na BIGY a CZŠ vzkvétá

Jak možná víte, nedílnou součástí Biskupského gymnázia J. N. Neumanna a Církevní základní školy je také základní umělecká škola. Musím říci, že i tato část naší školy nám dělá velkou radost.

Když jsme ji před pěti lety zakládali, neměli jsme učitele, zkušenosti, vhodné prostory, nástroje a samozřejmě ani žáky. Prvním krokem po získání podpory města, Jihočeského kraje a Ministerstva školství bylo vybrat vedoucí učitele nové ZUŠ. Důvěru jsme tehdy svěřili manželům Peškovým – a dnes je zřejmé, že to byla správná volba.

Výsledky jejich práce jsou vidět na každém kroku. Počet žáků se postupně zvýšil na 150 (brzy bude 200) a dnes zaměstnáváme devět učitelů, některé na plný, jiné na částečný úvazek. Neustále se také rozšiřuje nabídka hudebních nástrojů, na které se u nás děti mohou učit. Vedle tradičních nástrojů, které najdeme téměř na každé ZUŠ, nabízíme i ty méně obvyklé – například chrámové varhany nebo ukulele (od září 2026). Velkou radost máme také z toho, že se naše ZUŠ zapojuje do evropského programu Erasmus+. Poslední akcí byla dvou-denní návštěva Salzburgu. Na partnerském církevním gymnáziu odehrály naše děti koncert. Druhý den navštívily děti rodný dům Mozartovy matky i kostelík ve vesnici Hallein, kde působil Franz Xaver Gruber – autor známé melodie „Tichá noc“. Když pomineme jednu zapomenutou tašku na partnerské škole, byl tento výjezd mimořádně vydařený.

A víte, co je na naší ZUŠ nejlepší? Téměř všechny děti, které ji navštěvují, chodí zároveň na biskupské gymnázium nebo na naši církevní základní školu. Jinými slovy – u nás hudba skutečně vzkvétá.

Ing. Martin Maršík, PhD.,
ředitel BIGY

Milujeme zadarmo, jako Ježíš.

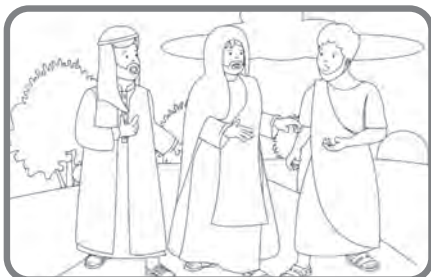
*„Jděte a hlásejte: ‚Přiblížilo se nebeské království.‘ (...)
Zadarmo jste dostali, zadarmo dávejte.“ (Mt 10,7-8)*

Obrázky si vybarvi a přemýšlej, jak bys podle toho mohl/a žít i ty?

(Červen 2026 – z nedělní liturgie 14. června, 11. neděle v mezidobí)

Vzpomínáte si na 12 apoštolů? Vybral je Ježíš a oni ho následovali a viděli ho mluvit, uzdravovat, pomáhat lidem. Ježíš je chtěl naučit mnoho věcí, aby je pak mohli darovat dalším lidem.

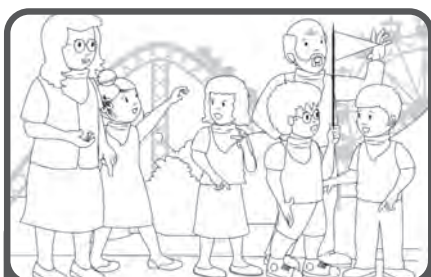
Když myslel, že už jsou na to připraveni, poslal je Ježíš do vesnic a měst, aby všem přinesli Jeho zvěst. Žádal, aby hledali především ty, kteří nejvíce potřebují poznat Jeho učení.

A připomíná jim, aby se chovali jako On, učili, naslouchali, přinášeli jeho konkrétní lásku tomu, kdo trpí... a nic aby za to nechtěli! Protože: "zadarmo jste dostali, zadarmo dávejte!"

Ve Flaviánině třídě je nový chlapec, Joao. Má nemocné nohy a těžko se pohybuje. „Mám opravdu štěstí, že můžu dobře chodit!“, myslí si Flaviana. V prvních dnech se ale drží od Joa dál.

Vůbec neví, jak mu pomoci a má trochu obavu z takové nové věci. Pak si ale vzpomene, že Ježíš měl rád všechny, i nemocné. Dodá si odvahy a zeptá se paní učitelky: „Mohu si sednout do lavice k Joaovi?“

Paní učitelka jí odpoví: „Určitě, tak mu pomůžeš!“. Je to opravdu tak. Když Flaviana poslouchá Ježíšův hlas ve svém srdci, postupně objevuje, jak Joaovi pomáhat. S její pomocí si teď i on může s ostatními hrát. A jsou šťastní!

Toto slovo nás vybízí, abychom v modlitbě naslouchali Duchu Svatému, abychom mu naslouchali vždy, když se musíme rozhodovat nebo se nacházíme v těžkostech.

Vzkříšený Ježíš se zjevuje svým učedníkům a říká jim: „Přijměte Ducha Svatého“ (v. 22). Činí tak gestem: dechem. Tímto gestem jim Ježíš dává nový život, novou sílu. Dává jim schopnost milovat tak, jako On.

„Dvě moje kamarádky spolu nedokázaly vycházet: neustálými provokacemi a kritikou nakonec zničily atmosféru mezi námi. I když jsem byla s jednou z nich sama, musela jsem poslouchat stížnosti na tu druhou. V této situaci jsem se cítila bezmocná. Chybělo mi světlo, které by ten „zmatek“ projasnilo. Napadlo mě však, že Bůh by věděl, jak to vyřešit.“

I my se můžeme stát „druhým Ježíšem“. Neznamená to být dokonalí, ale žít jako On a šířit kolem sebe jeho skutky a slova.

Napadlo mě, že jedné z nich dám „Slovo života“, které vybízí k vytrvalosti v lásce. Jednou ji ta druhá hrozně rozzlobila a když mi o tom vyprávěla, říkala si pro sebe: „vytrvalost...“. Nemohla jsem tomu uvěřit, „Slovo života“ už přinášelo své plody!

“(…) aby člověk byl druhým Ježíšem, musí milovat, protože když miluje, stane se něco úžasného: když miluje, vidí, vidí nadpřirozeným způsobem, když miluje, má světlo, a toto světlo, které má díky lásce, je Moudrost.(1)

Postupně se obě naučily naslouchat jedna druhé a být trpělivější. Zjistila jsem, že jen s Ním je možné najít sílu milovat a skutečně proměnit různé situace.”

J. Portugalsko

Foto: Ludmila Veselá

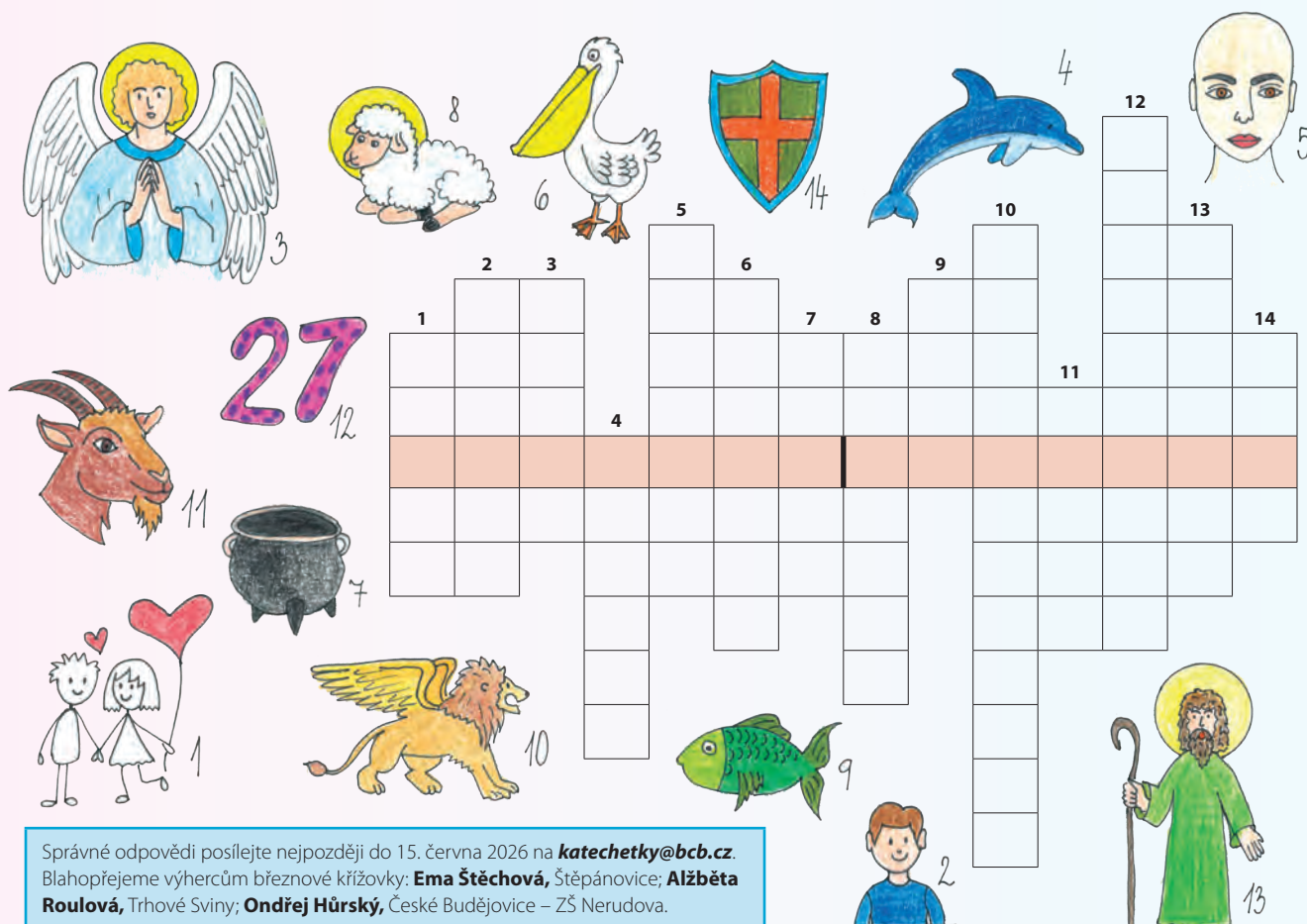
Děti společně se sv. Františkem z Assisi na Ktiši

O víkendu 17.–19. dubna 2026 dorazilo na Ktiš 21 dětí z celé naší diecéze, aby se setkaly s Bohem, se svatým Františkem a s jinými dětmi, které mají stejné smýšlení, stejnou víru a navzájem se povzbuzují.

Děti blíže poznaly svatého Františka, zúčastnily se křížácké výpravy, postavily kostely i kláštery a vytvořily živý Betlém. Také zažily hodně legrace, ale i ztišení a modlitbu. Celý víkend se vyvedl, byl klidný, povzbuzující, nádherný, díky dětem úžasný a za přítomnosti kněží ještě obohacený Božím slovem a svátostí. Všem děkujeme a těšíme se na příští setkání na Ktiši.

Ludmila Veselá

... „Jako Otec poslal mne, tak i já posílám vás!“ Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: „Přijměte Ducha svatého!“ (Jan 20, 21–22)
Verše na tento měsíc si můžeme přečíst v Janově evangeliu a navazují na událost, kdy Ježíš byl ukřižován. Ježíš po svém zmrtvýchvstání přichází za apoštoly a dává se jim poznat. Učedníci obdrželi Ducha svatého a také pravomoc odpouštět hříchy. Dává jim nové úkoly. To stejné se týká také nás. Ježíš chce, abychom ukazovali druhým, jaký je Bůh Otec, jaká je jeho vůle: máme o Bohu, nebyť naplnění strachem, ale, aby bylo poznat komu věříme (viz tajeňka).

Správné odpovědi posílejte nejpozději do 15. června 2026 na katechetky@bcb.cz.
Blahopřejeme výhercům březnové křížovky: **Emma Štěchová**, Štěpánovice; **Alžběta Roulová**, Trhové Sviny; **Ondřej Hůrský**, České Budějovice – ZŠ Nerudova.

Diecézní pouť dětí v Třeboni

V sobotu 25. dubna – na svátek svatého Marka – se sjelo přibližně 400 velkých i malých poutníků do Třeboně, aby společně prožili Diecézní pouť dětí.

Představení Divadelní společnosti Studna v zámeckém parku

Poutníci přijížděli do Třeboně již od devíti hodin. Vzápětí se před kostelem Panny Marie Královny a sv. Jiljí všichni registrovali a byli rozřazeni do 5 skupin podle barev a symbolů. Farníci z Třeboně a okolí nabízel pohoštění, aby se každý cítil vítán. Od deseti hodin začala mše svatá celebrowaná biskupem Pavlem Posádem. Kolem oltáře bylo kromě ministrantů a jáhna i mnoho kněží.

Po mši svaté děti odcházely se svým doprovodem na katecheze, které byly připraveny v kostele a nejbližším okolí. Katecheze vysvětlovaly poutníkům nejdůležitější velikonoční události. P. Rafael Kaca dětem umyl nohy, stejně jako to udělal Pán Ježíš při Poslední večeři svým přátelům. Malí i velcí poutníci také sešli do Božího hrobu, který byl ve sklepení fary. Tam viděli ukázkou o Vzkříšení Pána Ježíše a pak byli vyzváni, aby předali novokřtěncům, kteří byli o letošních Velikonocích pokřtěni, tu jedinečnou zprávu, že Pán Ježíš vstal z mrtvých. Poutníci si také prohlédli paškál, který je symbolem Zmrtvýchvstání Krista, a mluvili o ohni, který je symbolem Ducha svatého. U kašny na nádvoří kostela se zabývali vodou a povídali si o křtu. Dopolední program zakončilo agapé ve farním sále, kde poutníky čekal společný oběd.

Odpolední program v zámeckém parku byl věnován připomínce 100. výročí Misijní neděle, které si letos připomínáme. Téma katechezí si mohli poutníci znovu prožít ve workshopu, tentokrát s misionáři ze všech světadílů.

Evropu představily sestry Služebnice Domova Matky z Dobré Vody u Českých Budějovic, které slouží jako misionářky ze Španělska. Na jejich workshopu děti viděly divadlo a dostaly obrázek Panny Marie.

Život na Srí Lance, která patří k Asii, přiblížil oblátský misionář P. Janith Aravinda Fernando OMI, který nyní slouží jako kněz v Plasích. Na tomto workshopu si děti vyrobily klobouky z papíru, jaké nosí pěstelé na rýžových polích.

Ameriku měl na starost P. Jan Mikeš, který na tomto kontinentu

Při jedné z katechezí umýval dětem nohy P. Rafael Kaca

strávil několik měsíců. Na tomto workshopu si všichni zatančili. Afriku a život afrických dětí přiblížil P. František Slaviček, který sloužil mnoho let jako misionář v Kamerunu. Děti si mohly prohlédnout fotografie, africké masky a naučily se africký tanec. V „Austrálii“ se děti mohly dozvědět mnoho zajímavostí o Austrálii a Oceánii. Dozvěděly se mimo jiné i to, jak žije biskup Dariusz Piotr Kałuža, který pochází z Polska a nyní slouží již 10 let v Austrálii.

Když po skupinkách děti navštívily všechny kontinenty, společně si mohly vychutnat pohádku od Divadelní společnosti Studna. Po pohádce byly všechny děti obdarovány misijním růžencem a knížkou o misiích.

Dojmy účastníků:

„Třeboň nás, účastníky Dětské diecézní pouti, přivítala nádherným jarním počasím a stejně krásný a slunečný byl i celý den a program, který jsme zde prožili. Radostná mše svatá s usměvavým otcem biskupem Pavlem, hluboký a intenzivní prožitek sestupu do Božího hrobu a poté i Ježíšova vzkříšení, služba mytí nohou jako symbol smíření od otce Rafaela, bohatý zážitkový program jako misijní putování po všech kontinentech v zámeckém parku, agapé a další výborné občerstvení od treboňské farnosti... Zkrátka krásný Boží den! Děkuje!“

Marie Šittová a poutníci z Táboru a okolí

„Děkujeme organizátorům a farnosti Třeboň za dobře připravenou pouť. Moc se nám líbila stanoviště ukazující práci misionářů v jednotlivých kontinentech. Vždy ji představil ten, kdo v daném kontinentu žil nebo působil. Vyprávění provázely pěkné aktivity, do kterých jsme se rádi zapojili. Naše putování bylo radostné i díky krásnému prostředí a Bohem darovanému počasí.“

Lenka Hanžlová a vděční poutníci z Prachatic a okolí

Mgr. Martina Fürstová

Poutní stezka spojující kláštery Wilhering a Vyšší Brod slavnostně otevřena

Nová Wilheringská poutní cesta „Od Dunaje k Vltavě“ vede v délce 132 kilometrů přes jedenáct obcí v okresech Urfahr-Umgebung a Linz-Land až za hranice do jižních Čech. Spojuje tak klášter Wilhering s jeho někdejší dceřinou fundací, klášteřem Vyšší Brod v jižních Čechách, a také se všemi kostely pastorační oblasti Wilhering. V neděli 19. dubna 2026 byla v klášteře Wilhering slavnostně otevřena.

Po třech letech je to tady: otevření Wilheringské poutní cesty za účasti slavnostních hostů a partnerů, © TVB Mühlviertel | Roland Bartl

Průkopnický „střih do budoucnosti“: slavnostní otevření Wilheringské poutní cesty po bohoslužbě, © TVB Mühlviertel | Roland Bartl

Slavnostní mši celebroidali biskup Manfred Scheuer a opat Reinhold Dessl spolu s četnými návštěvníky v klášterním kostele ve Wilheringu. „Poutní cesta nemá být jen vnější cestou, ale také cestou do nitra“, zdůraznil biskup Manfred Scheuer ve svém kázání. Poutnictví není jen módním trendem, ale vychází vstříc potřebě hledání smyslu a duchovní zkušenosti. Pokud jde o motivy „chůze“, existuje kromě sportovní číždosti nebo zdravotních důvodů také hledání vlastního já. Chůze je proto „školou touhy nespokojit se s málem, nestanovovat si příliš nízké životní cíle a neztrácet tyto cíle ze zřetel“, poznamenal biskup. Cesta s cílem nejen poskytuje orientaci – chůze navíc formuje osobnost a přispívá k budování společenství a přátelství.

Poutní cesty a poutě často souvisely nečistota také s životními a existenčními přechody a zlomy. O tom svědčí četné votivní tabulky s prosbami a poděkováním podél cest. Před zkouškami, po maturitě, při ztrátách a při životních přechodech se mnoho lidí vydává na cestu, poznamenal Scheuer. Chůze je vyjádřením životní cesty s úspěchy, neúspěchy, vzestupy a pády, s cestami, oklikami, blouděním a odbočkami. „Chůze se stává obrazem vnitřního rozpoložení a také symbolem našich vztahů: lidé se míjejí nebo se k sobě opět přibližují,“ řekl biskup.

Poutnictví překonává hranice

Po slavnostní mši s opatem Reinholdem Desslem a biskupem Manfredem Scheuerem byla nová poutní stezka oficiálně otevřena. Wilheringer Weg nevede jen doslova přes státní

hranici mezi Rakouskem a Českem, ale má také podnítit k prozkoumání vnitřních hranic a ke zpochybňování společenských hranic. „Cesta do nitra“ může „zvyšovat vnímavost pro zázraky stvoření a milující zdroj života, kterému říkáme Bůh“, zdůraznil opat Reinhold Dessl z kláštera Wilhering. Pohyb prý uvolňuje mysl a pomáhá „vstoupit do sebe“. Ve světě plném konfliktních ohnisek opat Dessl vyzval k tomu, aby se zkušenost z pouti, cesta do nitra a překonávání hranic přenesly i navenek – jako symbol společnosti, která hledá to, co spojuje. „Také mezi klášteřem Wilhering a jeho někdejší dceřinou fundací, klášteřem Vyšší Brod vzniklo nové spojení, za které jsem velmi vděčný,“ zdůraznil opat Reinhold a popřál všem: „Ať se mnozí vrátí z této poutní cesty domů posílení a požehnání!“ Zvláštnost projektu – spolupráce v rámci nadnárodního projektu Interreg mezi Rakouskem a Českem – byla oceněna i během slavnostního ceremoniálu tím, že všechny projevy byly simultánně překládány do češtiny.

Cisterciácká spiritualita

Wilheringská poutní stezka vychází z cisterciácké spirituality a zahrnuje 15 inspiračních stanic (tzv. „15 G“ od „Gesegnet“ po „Gewandelt“ – v češtině přeloženo na participia končící na „-ící“). Podle popisu projektu se tyto stanice orientují na učení sv. Benedikta z Nursie a sv. Bernarda z Clairvaux. Informační tabule instalované u zúčastněných kostelů nabízejí prostřednictvím QR kódu audio obsah v němčině, češtině a angličtině. Kromě toho absolvovalo školení asi patnáct

průvodců, aby mohli poutníky doprovázet podle jejich individuálních potřeb.

Poutníci mají možnost si v jednotlivých farních domech pronajmout lůžko v poutnickém pokoji. Kdo si raději plánuje cestu na vlastní pěst, najde v nové doprovodné brožuře „Der Wilheringer Weg“ všechny podrobnosti o etapách, možnostech ubytování a doplňující informace. Brožura je od nynížka k dispozici na www.wilheringerweg.at, v turistické kanceláři Mühlviertel v Bad Leonfeldenu a v obchodě kláštera Wilhering a je k dispozici v kostelech a farních úřadech. Do průvodce lze nejen zaznamenávat nasbíraná poutní razítka, ale obsahuje také přesné popisy tras, nabízí pro každou etapu meditační texty a prostor pro vlastní myšlenky a je tak dokonalým společníkem na cestě do vlastního nitra.

Všichni táhli za jeden provaz

Na vzniku poutní cesty se podílelo mnoho aktérů. Kromě podpory z programu Interreg umožnily realizaci projektu prostředky z programu LEADER ze čtyř regionů (Urfahr West, Linz Land, Donau Böhmerwald, Sterngartl Gusental), spolupráce s turistickými svazy Mühlviertel a Donauregion Oberösterreich, klášterem Wilhering a četnými dobrovolníky. „Tým 20 převážně dobrovolníků intenzivně pracoval na projektu Wilherinské poutní cesty více než tři roky. Během nespočtu hodin tak vznikl působivý projekt, který spojí země a lidi,“ ocenil toto nasazení opat Dessl.

Zdroje:

kathpress, Wilheringer Weg, Diözese Linz

Pozvánka do Č. Budějovic: Duchovní obnova nejen pro seniory s P. Bohuslavem Švehlou

Srdečně zveme všechny, kdo se chtějí setkat s otcem Slávkem Švehlou. Na kněze byl vysvěcen v roce 1985 a do roku 1999 působil jako farář a děkan v různých farnostech naší diecéze. Poté odešel do Německa sloužit krajským komunitám v Německu. Z Německa se do naší diecéze vrátil v roce 2025.

Mnozí ho z jeho požehnaného působení před odchodem do Německa pamatujete. Přijďte se od něj nechat povzbudit. Zároveň můžete načerpat duchovní povzbuzení i ze setkání mezi sebou. Obnova je určena především pro seniory, vítáni jsou ale i všichni ostatní.

Přijďte prožít pátek 5. června duchovně ve společenství jako den, který je dnem po slavnosti Těla a Krve Páně a mezi slavnostmi Seslání Ducha Svatého a svátkem Nejsvětějšího Srdce Páně.

Dobrovolný příspěvek.

Oběd se hradí zvlášť – 120 Kč, přihlášení do pondělí 1. června 2026. Přihlášku najdete na webu <https://prolidi.online/> Přijít můžete i bez přihlášení, to ale bude bez objednaného oběda.

Iva Hojková,

vedoucí Diecézního centra pro seniory

P. Bohuslav Švehla převzal 28. prosince 2025 z rukou diecézního biskupa Mons. Vlastimila Kročila pamětní medaili ČBK za jeho dlouholetou obětavou pastorační službu pro české krajany ve Spolkové republice Německo

DATUM A ČAS KONÁNÍ:

5. června 2026 od 8:30 do 14:30

PROGRAM:

- 8:30 možnost přijmout svátost smíření (budova biskupství)
- 9:30 duchovní promluva (konferenční sál biskupství)
- 11:00 mše svatá v kostele Svaté rodiny
- 12:00 oběd (jídlna BIGY / vlastní zásoby)
- 13:00 beseda s otcem Slávkem z jeho rozmanitého působení (mimo uvedené např. krátce působil jako armádní kaplan v Bosně)

Kněžské bratrstvo sv. Petra (FSSP) je nově Kněžskou fraternitou sv. Petra

Kněžská fraternita sv. Petra (FSSP) – Fraternitas Sacerdotalis Sancti Petri (dřívější český název Kněžské bratrstvo sv. Petra) byla zřízena Svatým stolcem 18. října 1988. V naší diecézi spravuje **poutní místo Řím**. Pod jejich péčí došlo v Římově ke kompletní rekonstrukci poutního areálu i jedinečné pašijové cesty. Římovský farář P. Jakub Václav Zentner FSSP, kaplan P. Jan Vatter FSSP i jáhen Matyáš Razím FSSP rozvíjejí v římovské farnosti bohatou pastorační práci, poskytují příkladnou péči poutníkům a zodpovídají za tradiční ritus v rámci česko-budějovické diecéze.

Koncem dubna roku 2026 začali římovští duchovní používat nový překlad názvu Fraternitas Sacerdotalis Sancti Petri (FSSP) do češtiny: **KNĚŽSKÁ FRATERNITA SV. PETRA**. Přečtěte si, co je k tomu vedlo.

„Pro označení církevně právní osoby, která zastupuje naše působení v České republice, budeme používat název *Kněžská fraternita sv. Petra*, pro církevně právní identitu našeho kanonického domu v Římově název *Kněžská fraternita sv. Petra* – *Dům sv. Jana Nepomuckého v Římově* a pro zapsaný spolek, který sdružuje všechny naše kněze, seminaristy a další věřící za účelem materiální podpory, název *Fraternita sv. Petra, z. s.* Název fraternita je v češtině ekvivalentním překladem označení bratrstvo, který svou podobností s latinou (*fraternitas*), angličtinou (*fraternity*) a francouzštinou (*fraternité*) pomáhá také lepšímu mezinárodnímu porozumění našemu pojmenování. K tomuto kroku však přistupujeme zejména z důvodu dlouhodobé nejasnosti způsobené podobností našeho dosavadního pojmenování s názvem registrované náboženské společnosti „Kněžské bratrstvo svatého Pia X.“, s níž bývá naše společenství často zaměňováno. Nové označení má přispět k větší srozumitelnosti a jasnému vyjádření naší identity.

Kněžská fraternita sv. Petra je jako společnost apoštolského života papežského práva (viz kán. 731 CIC) plně součástí Římskokatolické církve. Jejím cílem je, podobně jako i jiných klerických společností v církvi, ve shodě s vlastními konstitucemi, posvěcení kněží, především skrze věrné vykonávání kněžské služby, slavení oběti mše svaté a udílení svátostí, a tím i posvěcení věřících k užítku celé církve.

Základní charakteristikou naší kněžské služby a jejím důležitým prostředkem je starší podoba římské liturgie podle vydání k roku 1962. Tuto skutečnost potvrzují naše konstituce schválené Svatým stolcem roku 1988 a znovu potvrzené papežem Františkem dekretem ze dne 11. února 2022, kterým bylo naše společenství osvobozeno od ustanovení v motu proprio *Traditionis custodes*, jež jinak omezilo užívání této starší liturgické formy.

Účelem změny názvu je také jasné vymezení a distancování se od postojů těch, s nimiž se sice shodujeme ve slavení liturgie v tzv. tradiční podobě (např. zmiňované Kněžské bratrstvo sv. Pia X., ale i jiná uskupení mimo kanonickou strukturu Římskokatolické církve), avšak zásadně se rozcházejí v některých podstatných ekleziologických i liturgických otázkách.

Prvním zásadním rozdílem je, že Kněžská fraternita sv. Petra

přijímá *celé* magisterium církve, jak bylo vykonáváno na všech 21 ekumenických koncilech, včetně II. vatikánského koncilu, a rovněž v rozhodnutích papežů a biskupů, včetně těch současných.

Dalším rozdílem je, že ačkoliv Kněžská fraternita sv. Petra jako vlastní liturgii užívá starší liturgické knihy římského obřadu před jejich změnou po II. vatikánském koncilu, nikterak nepovažuje mši svatou a další svátosti slavené podle nových liturgických knih za neplatné, nelegitimní či ve svém svátostném působení jakkoli méně účinné.

Konečně se distancujeme od postojů, které – ačkoliv mohou být motivovány upřímnou starostí o dobro církve a reagují na současnou krizi církevního života – vedou ke zpochybňování či odmítání církevní autority. Jsme přesvědčeni, že autentická obnova církve vždy vyrůstá z věrnosti jejímu založení na apoštolech v čele se svatým Petrem, jejichž nástupci jsou biskupové spojení s nástupcem sv. Petra, římským biskupem – papežem.

Ve věrnosti svému charismatu a poslání neodmítá Kněžská fraternita sv. Petra v životě církve to, co je nové, ale obohacuje církev důrazem na bohatství liturgické tradice, a tak vynáší z pokladu církve „nové i staré“ (Mt 13,52). Věříme, že toto bohatství liturgické tradice zůstává trvalým zdrojem víry a obnovy pro celou církev i dnes, a spolu s Benediktem XVI. vyznáváme, že to, „co pro předchozí generace bylo posvátné, zůstává i pro nás posvátné a velké a nemůže to být náhle zcela zakázáno nebo dokonce považováno za škodlivé.“

V tomto duchu zůstává stále inspirativní přání naposledy zmíněného papeže, který jako kardinál Ratzinger stál roku 1988 při vzniku naší společnosti, aby se obě podoby římské liturgie vzájemně obohacovaly, jak tomu bylo např. při zavedení možnosti použití nových prefací a svátků nových svatých ve starém misálu papežem Františkem roku 2020 nebo důraz na posvátno při slavení mše svaté v novém obřadu, ke kterému mimo jiné přispívá přítomnost starší formy v církvi. Věříme, že tím se otvírá cesta k liturgickému smíření a přispívá k obnově církve v současnosti.“

*Podle podkladů Kněžské fraternity sv. Petra
zpracovala Stanislava Vitoňová*

INFORMACE Z CHARIT

... pomáháme lidem v nouzi...

Byla dokončena modernizace Domu klidného stáří svaté Anny v Sousedovicích

Charita Strakonice dokončila rozsáhlou rekonstrukci a přístavbu Domu klidného stáří svaté Anny v Sousedovicích. Slavnostního otevření v pátek 17. dubna 2026 se zúčastnil českobudějovický sídelní biskup Mons. Vlastimil Kročil, který domu požehnal. Přítomen byl také Mons. Pavel Posád, světící biskup českobudějovický a prezident Charity ČR. Budova má nově vlastní kuchyni, kvalitnější zázemí, lepší a komfortnější možnosti péče o klienty a je také energeticky úspornější.

Stavba trvala 20 měsíců a probíhala za plného provozu. Klienti se museli uvnitř domu několikrát stěhovat a museli bydlet v provizorních podmínkách. Dnes už mají vlastní pokoje a kvalitní zázemí.

Kapacita domova se zvýšila o třetinu ze 30 na 41 lůžek. „Přístavbou a rekonstrukcí vzniklo v domově 29 jednolůžkových a 6 dvoulůžkových pokojů. Pokoje jsou krásně prosvětlené, zařízené většinou novým nábytkem a každý má své sociální zařízení. Některé pokoje mají i balkon,“ řekla Olga Medlínová, ředitelka Charity Strakonice.

Součástí modernizace je také nové technické i provozní zázemí, které výrazně zkvalitní každodenní život klientů i práci personálu. „Konečně máme svoji plnohodnotnou kuchyni a klienti si ji nemohou vynachválit. Na kuchyni navazuje rozlehlá jídelna, která slouží i jako společenská místnost pro aktivity. Dá se rozdělit posuvnými stěnami na více úseků, takže v případě mše svaté, rozdílných činností či školení není problém získat soukromí pro menší skupinku. A z čeho mám asi největší radost, je lůžkový výtah, nová prádelna a klubovna s plně vybavenou kuchyní pro společné vaření a pečení,“ doplnila Olga Medlínová.

Významným přínosem jsou i energeticky úsporná opatření. Objekt byl zateplen, má nová okna a využívá tepelná čerpadla i solární panely pro výrobu elektrické energie.

Celkové náklady dosáhly 100 milionů korun. „Celkem 80 milionů jsme získali z dotace Ministerstva práce a sociálních věcí, 13 milionů čerpáme z úvěru a zbytek byl uhrazen z vlastních zdrojů a dalších projektů,“ upřesnila Petra Frčková, ekonomka Charity Strakonice.

Všech jedenáct nových míst v domově je už obsazeno. Služba má totiž dlouhodobý převis žádostí o umístění. Jen za loňský rok přišlo 22 žádostí a celkově tak v Domě klidného stáří nyní evidují 84 žadatelů, tedy dvojnásobek kapacity.

Vzhledem k rozšíření počtu lůžek došlo také k rozšíření počtu

Celkový pohled na Dům klidného stáří svaté Anny po dokončení

Během 20 měsíců byla vybudována i zcela nová přístavba

Českobudějovický sídelní biskup Mons. Vlastimil Kročil požehnal dokončené dílo

pracovních míst. „Stojíme si za kvalitní individualizovanou péčí, a proto jsme navýšili personál o pět pracovníků do přímé péče a jednoho na denní aktivity. Aktuálně ještě hledáme posilu do přímé péče,“ uvedla Pavla Piklová, vedoucí domova.

„Dokončení takto rozsáhlé investice je výsledkem obrovského nasazení a výborné přípravy. Velmi si vážím práce celého týmu Charity Strakonice, který do projektu vložil mnoho energie a který dokázal zajistit plný a bezproblémový provoz v náročných podmínkách tak velké stavby,“ poděkoval všem Jiří Kohout, ředitel Diecézní charity České Budějovice.

Charita Strakonice uspořádala v rámci slavnostního ukončení modernizace Den otevřených dveří, kdy nové prostory představila široké veřejnosti.

Veronika Rybáčková,
tisková mluvčí DCHCB

DARÁNEK – aby to ti nejmenší měli co nejlehčí

Sbírka Daránek podporuje naše dětské klienty. Ti přicházejí do různých služeb a s různými potřebami. Jedno ale mají společné. Potřebují péči, zájem, podporu a radost do života! Komu Daránek pomůže le-tos? Podpoří pobytový tábor pro děti organizovaný Diecézní charitou České Budějovice.

Spaní mimo domov, výlety, koupání, spousta her a vyrábění, táboráky, teplé letní noci s hvězdnou oblohou. Možná i trochu obav z neznámého, překonání sama sebe při bojovkách nebo stezce odvahy... Tohle vloni zvládl třeba Vlastík, kterého se sestrou vychovává babička. Na táboře byl poprvé – v září měl po odkladu nastoupit do školy a potřeboval si trochu osahat, co všechno dokáže. Odjížděl s mnohem větším sebevědomím a spoustou zážitků.

Diecézní charita České Budějovice pořádá letní pobytové tábory pro děti pravidelně na Šumavě, na Javorníku. Jezdí na ně holky a kluci z nízkoprahových zařízení, azylových domů, sociálních služeb, z neúplných rodin nebo z rodin zatížených problémy nebo nedostatkem vzájemného pochopení a pozornosti. Tábora se každoročně účastní cca 25 dětí a několik dobrovolníků a jeho organizace vyjde na cca 100 000 korun.

Jsme nezisková organizace, a proto se na Vás obrácíme pro podporu.

KAŽDÝ PŘÍSPĚVEK SE POČÍTÁ:

- za 100 Kč pořídíme bohatou snídani;
- za 500 Kč poskytneme jídlo na celý den nebo hezký zážitkový výlet;
- za 2000 Kč zajistíme postel pro jedno dítě na celý týden.

Na každý dar vydáváme potvrzení o daru a můžete si ho odečíst na konci roku z daňového základu.

Pojďme spolu dopřát dětem hezké léto!

Andrea Haines, specialista péče o dárce, DCHCB

DARÁNEK

POMÁHÁ DĚTEM

QR Platba

**Tábory pro děti můžete podpořit
zasláním příspěvku (QR platbou)
z vašeho mobilního bankovníctví.
Přispívat můžete i bankovním převodem
na číslo účtu 44665522/0800, VS: 91192.**

Farní charity se představily na festivalu United City

Farní charity se letos poprvé představily na festivalu United City v Českých Budějovicích. Prostřednictvím informačního stánku i talkshow na hlavním pódiu přiblížily návštěvníkům své poslání, činnost a možnosti spolupráce.

United City je multižánrový křesťanský festival zaměřený především na mladé lidi, podporu spolupráce mezi místními církvemi a vytváření prostoru pro setkávání, sdílení hodnot a evangelizaci. Letošní ročník se v Českých Budějovicích konal 25. dubna 2026 a poprvé jsme se do něj zapojili také my prostřednictvím prezentace projektu Farních charit.

Vedle informačního stánku, u kterého se během dne střídaly děti s rodiči i mladí návštěvníci, jsme představili činnost Farních charit také v rámci talkshow. Mluvili jsme o poslání této naší služby v církvi, představili aktivity jednotlivých Farních charit a pozvali návštěvníky a posluchače ke spolupráci.

Děkujeme organizátorům za příležitost stát se součástí této smysluplné akce a všem návštěvníkům za jejich zájem.

*Monika Vachová, koordinátorka Farních charit,
Diecézní charita České Budějovice*

Kousek Ze Mě

FESTIVAL NÁRODŮ

12. 6. 2026

Dominikánský klášter
Piaristické náměstí
České Budějovice

Blízké i vzdálené kouty světa očima cizinců
žijících na jihu Čech.
workshopy, hry, rozhovory a aktivity pro děti i dospělé.

13 - 17 hod.

Kněžský den s umělou inteligencí

Dubnový kněžský den na českobudějovickém biskupství (21. dubna 2026) patřil umělé inteligenci ve vztahu k náboženství. Přednášející Mgr. František Štěch, Th.D. uvedl přítomné biskupy, kněze, jáhny a seminaristy do tématu, ukázal, jak souvisí technologie s náboženstvím, a odpověděl na otázku, co je AI a jak jí rozumět.

Umělá inteligence prostupuje celou společností a doktor Štěch nastínil, jak k tomu došlo a co to znamená. „Podle papeže Františka je umělá inteligence jednak Boží dar a jednak výzva,“ říká přednášející. „Na svých přednáškách jsem se setkal s názorem, že umělá inteligence pochází od ďábla. Na takové silné výrazy jsem opatrný, ale jelikož je umělá inteligence produktem člověka s jeho dobrými i špatnými vlastnostmi, může sloužit k dobrému i ke špatnému.“

Ve druhém přednáškovém bloku se Dr. Štěch zaměřil na umělou inteligenci z pohledu Římskokatolické církve, postupoval od Římské výzvy k etice AI, zmínil se o vzniku nadace „RenAIssance“ a nótě Antiqua et Nova a neopomněl vyzdvihnout současné akcenty papeže Lva XIV. Umělá inteligence nepředstavuje výzvu jen pro oblast etiky, nýbrž také pro fundamentální, biblickou i praktickou teologii, teologickou antropologii či misiologii. Přednášející zároveň pojednal o fenoménu strachu z AI, jmenoval klíčové teology, kteří se tématu umělé inteligence věnují, a nabídl několik titulů k rozšiřující četbě.

Stanislava Vitoňová

Pozvání na letní ENTER: Místo pro růst a víru vašich dětí

Léto v Diecézním centru pro mládež v Ktiši nabízí mladým lidem vzácný čas k zastavení a hledání opravdových životních hodnot. Programy ENTER nejsou jen běžné tábory, ale prostor pro budování identity a hlubokých přátelství v bezpečném křesťanském prostředí.

Účastníci se scházejí v malých skupinkách, kde mohou otevřeně sdílet své radosti i starosti, a skrze katecheze postavené na reálných životních zkušenostech objevují, že víra je dravý a oživující proud. Velký důraz klademe na duchovní doprovázení, společnou modlitbu a svátosti, které mladým pomáhají zakusit Boží blízkost a vnitřní klid.

Pro mladší je připraven **ENTERjunior (19.–25. 7. 2026)**, který se zaměřuje na úžas nad darem života a radost ze společenství. Starší mládež pak zveme na **ENTERcamp (27. 7.–2. 8. 2026)**, jenž nabízí hlubší pohled na opravdovost

a sílu vztahů. Povzbudte své děti či vnoučata, aby se nebály vstoupit do tohoto společenství, které jim může dát pevný základ pro celý další život. Podrobnosti a přihlášky naleznete na www.entercamp.cz.

Vyprošuji Boží požehnání,

*P. Rafael Kaca,
ředitel DCM ČB a referent pro pastoraaci BCB*

ENTERjunior:	19. 07. – 25. 07. 2026	(13–15 let)
ENTERcamp:	27. 07. – 02. 08. 2026	(16–21 let)

Kde: Diecézní centrum života mládeže Ktiš
Přihlášky: od 1. 3. 2026 na www.entercamp.cz
více info: entercamp.cz nebo IG [dczm_ktis](https://www.instagram.com/dczm_ktis)

DCM ČB
Diecézní Centrum Mládeže
České Budějovice

KTIŠ
PRO MLÁDEŽ

Z diáře otce biskupa VLASTIMILA KROČILA

- 4. 6.** 17:30 Č. Budějovice, klášterní kostel: mše svatá a procesí (slavnost Těla a Krve Páně)
- 6. 6.** 14:00 Brno: beatifikace Jana Buly a Václava Drboly
- 9. 6.** 16:00 Č. Budějovice, biskupství: setkání synodního týmu
- 12. 6.** 18:00 Č. Budějovice, kostel Srdce Páně: mše sv.
- 13. 6.** 15:00 Č. Budějovice, katedrála: zakončení kurzu pro animátory
- 14. 6.** 10:00 Soběslav: mše sv. s biřmováním
- 21. 6.** 10:00 Velešín: mše sv. s biřmováním
- 27. 6.** 10:00 Č. Budějovice, katedrála: kněžské svěcení
- 28. 6.** 15:00 Blatná: mše sv. (55. výročí kněžského svěcení P. Karla Vrby)
- 30. 6.** 9:00 Miličín: mše sv., vikariátní setkání kněží
- 4. 7.** 10:30 Č. Budějovice, kostel sv. Prokopa: žehnání a znovutevření kostela
- 5. 7.** 10:30 Velehrad: poutní mše sv.
- 6.–7. 7.** Velehrad: PZ ČBK
- 11. 7.** 16:00 Český Krumlov, kostel Božího Těla: mše sv. (Rok sv. Františka)
- 12. 7.** 11:00 Choustník: poutní mše sv.

Změna vyhrazena

KTIŠSKÉ JARO: Od duchovního ztišení po letní přípravy

V posledních měsících na Diecézním centru pro mládež v Ktiši (DCŽM) rozhodně nebyl klid. Máme za sebou několik významných akcí a s nadšením vyhlížíme nadcházející programy.

Co už proběhlo?

Jaro jsme na Ktiši zahájili **Postní duchovní víkendovkou**, která se nesla v rodinné atmosféře a hlubokém duchu „zastavení se“. Účastníci měli jedinečnou příležitost zpomalit tempo všedních dní a skrze modlitbu Božím slovem naslouchat tomu, co k nim promlouvá v tichu. Silným momentem byla společná adorace, při které jsme v klidu odevzdávali své radosti i starosti. Noční křížová cesta pod hvězdami pak pro mnohé znamenala osobní setkání s Kristovým příběhem v kontextu vlastního života. Duchovní program, doplněný o vynikající přednášky Tomáše Dryjeho, vytvořil prostor pro intenzivní prožitek víry a vnitřní obnovu.

Kromě víkendovky se konaly také oblíbené **RESTARTy ENTERcampu a ENTERjunioru**. Tato setkání byla věnována především vnitřní obnově a nalezení ztraceného času na osobní modlitbu v dnešním uspěchaném světě. Byly to vzácné chvíle ticha a společenství, které nám pomohly „restartovat“ náš vztah k Bohu i k sobě navzájem.

Následoval **Animátorský víkend**, kde naši kandidáti na animátory prezentovali své pastorační projekty. Je povzbuzující vidět mladé lidi, kteří chtějí aktivně sloužit ve svých farnostech i v celé diecézi.

Duben pak patřil **teambuildingu ENTERtýmu**. Celý organi-

Foto: Mirka Dolanská / Člověk a víra

zační tým (od kuchařů po patrony) ladil formu na letošní léto. Čekají vás propracovaná témata, nové způsoby sdílení v kmelech pod vedením Janinky a sehraný tým, který táhne za jeden provaz. Více o letních kempech na www.entercamp.cz. Vyprošuji Boží požehnání,

*P. Rafael Kaca,
ředitel DCM ČB a referent pro pastorační BCB*

Pozvání na Celostátní setkání mládeže Ostrava 2026: Odvahu k radosti i víře

Jednou za pět let se otevírá jedinečná příležitost pro tisíce mladých lidí z celé naší země, aby se společně povzbudili ve víře.

Od 11. do 16. srpna 2026 se tímto místem stane Ostrava, která podmottem „**Odvahu!**“ nabídne prostor pro hluboké duchovní zážitky, přednášky, koncerty i sportovní vyžití. Jako rodiče a prarodiče víte, jak důležité je pro dospívající zažít, že ve své víře nejsou sami – celostátní setkání mládeže jim dává právě toto bezpečné společenství a odvahu k autentickému životu.

Program vyvrcholí víkendem, kdy se k mladým mohou připojit i jejich nejbližší. V pátek se navíc uskuteční diecézní

setkání přímo v ostravských farnostech, což bude vzácná příležitost k prožití společenství v menším, rodinném kruhu. Sobota pak bude tradičně patřit společnému Dni rodin. Povzbudte své děti a vnoučata, aby se nebáli stát součástí této velké duchovní rodiny. Veškeré informace o programu, ubytování a přihlašování naleznete na oficiálních stránkách www.celostatnisetkanimladeze.cz.

Vyprošuji Boží požehnání,

*P. Rafael Kaca,
ředitel DCM ČB a referent pro pastorační BCB*